

No hem oblidat

Per Eloi A el ds., 15/09/2007 - 09:00

Obrtint Pas

-

Terra

Lletra original

Com el vent tu vas marxar com el vent van esborrar tot el que tu ens vas deixar. Amb la nit han fet callar tot el que ens vas ensenyar: el preu de no renunciar. Oblidat, silenciàt. Assumint el teu esguard hem escollit avançar, decidits a no oblidar, que allò que val és la consciència de no ser res si no s'és poble, de no ser res si no s'és lliure. Oblidat, silenciàt.

Lletra traduïda

... contra l'Església del silenci

Com el vent, Jesús desapareix, se'n va. Els deixebles es queden sols aquell primer dissabte sant de la història. Les autoritats religioses i polítiques han fet callar un missatge subversiu. "Se mata a quien molesta" deia Mons. Romero. La millor forma de silenciar un missatge és matant al missatger per tal de l'oblit fassi la resta. La història ha repetit moltes vegades aquest gest. Han fet desaparèixer a Jesús arreu, com també han volgut silenciar el seu missatge. Governos, Església, capitals, mercat, injustícia... Però Ell mateix és alhora la força i l'esguard per a fer-lo renéixer. Ens neguem a oblidar i ens neguem a silenciar a Jesús. "Decidits a no oblidar"... Què? De totes les cares del missatge de l'Evangeli, la cançó ens en recorda una de les més importants: "la consciència de no ser res si no s'és poble, de no ser res si no s'és lliure". Ser poble, comunitat, unitat, comunió és ser motor de canvi, força de lluita constant cap al Regne. Poble lliure que somia i actua no oblidant, trencant el silenci. **Tocant el nas:** Què oblidem? Què silenciem de la nostra vida? Amb l'oblit i el silenci, descafeinem el missatge de Jesús? Puc, jo, "trencar el silenci"?

CRISTIANOS DEL SILENCIO

Hay cristianos mudos, que mientras no les toquen a ellos, se quedan tranquilos aunque se cuartee el mundo. No protestan por las injusticias, porque están esclavizados al Estado por la persecución o por el compromiso, comprados por el miedo o por el oportunismo. Otros, tal vez, porque no tienen nada que aportar. Para ellos la fe es una cosa etérea, que no tiene nada que ver con la vida; vale sólo de nubes arriba... Te pedimos, Señor, por los cristianos del silencio; que tu Palabra les queme las entrañas, y les haga superar la coacción. Que no callen como si no tuvieran nada que decir. Tú sabes lo que conviene a tu Iglesia, si un fervor de catacumbas o la rutina de una "protección" oficial. Dale lo que sea mejor, aunque sea la cárcel y la pobreza. Líbranos del silencio del ahíto ante la injusticia social; líbranos del silencio "prudente" para no comprometernos. Tememos haber limitado tu Evangelio; ahora ya no tiene aristas, ni sobresalta a nadie; hemos querido convencernos que se te puede servir a Ti y al dinero. Señor, libra a tu Iglesia de todo resabio mundano; que no parezca una sociedad más, con sus caciques, sus accionistas, sus privilegios, sus funcionarios, y su burocracia. Que nunca tu Iglesia sea iglesia del silencio, ya que es la depositaria de tu Palabra; que pregona libremente, sin reticencias ni cobardías. Que no calle nunca, ni ante el guante blanco, ni ante las armas. Lucho Espinal, "Oraciones a quemarropa"
